KORKU

magazin

MUMYANIN
ELİ

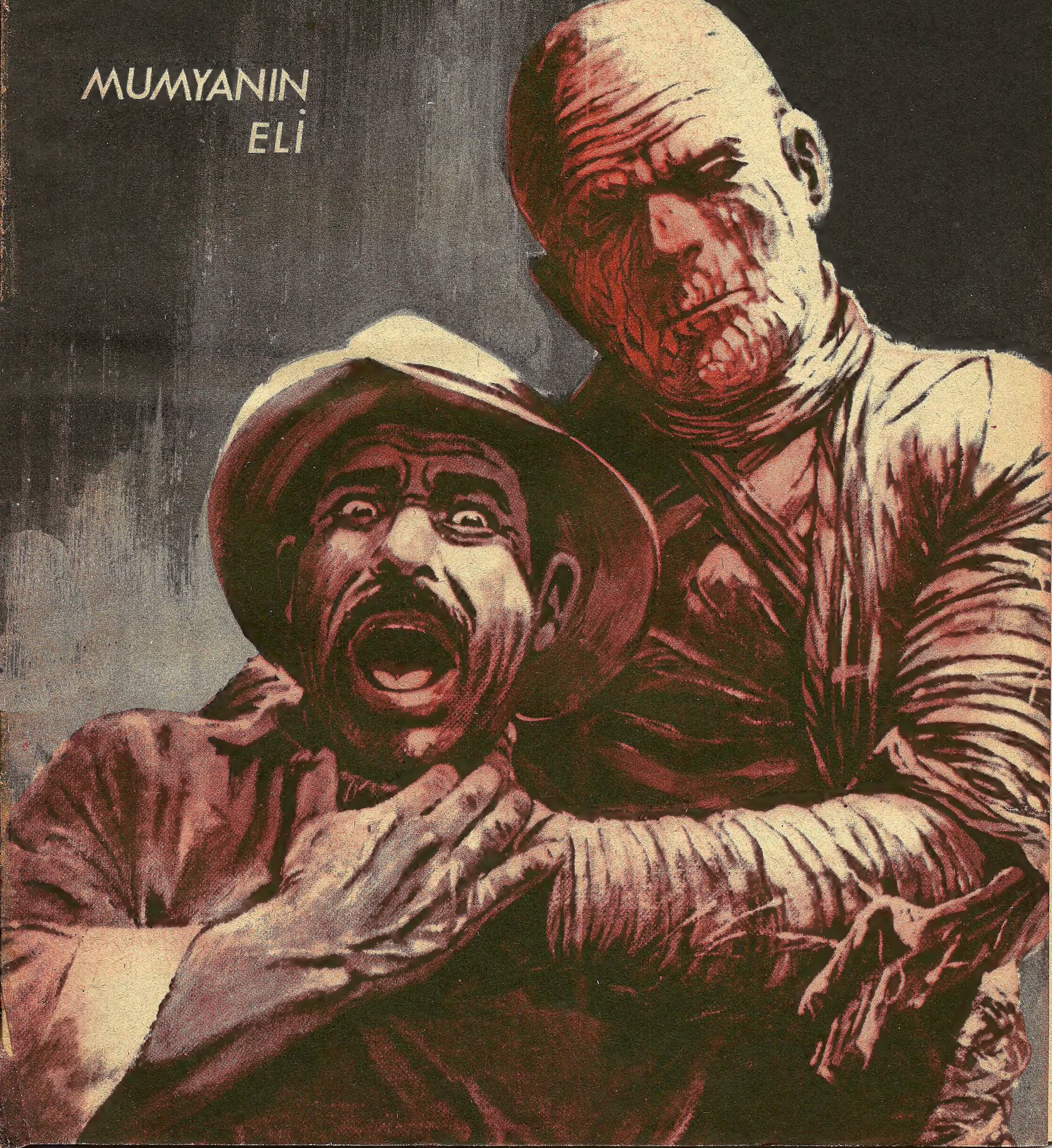

KORKU'NUN SEVGİLİ VE KORKUSUZ OKUYUCULARI, KURT ADAM'LAR ÜSTÜNE BİLGİ VERMEYE BU SAYIMIZDA DA DEVAM EDİYORUZ. BU BİLGİLER SAYESİNDE ARTIK ETRAFINIZDAKİ KURT ADAMLARI SEÇEBİLECEĞİNİZİ SANIRIM.
İNSANLARIN KURT ŞEKLİNE GİRİP BİRBİRİNE SALDIRMALARI TARİHİN ÇOK ESKİ GÜNLERİNDEN BERİ İŞİTİLE GELEN OLAYLARDANDIR. TAŞDEVRİNDE YAŞAYAN İNSANLAR MEHTABIN TAM OLDUĞU GECELERDE CANAVARLAŞIP BİRBİRLERİNE SALDIRIYORLARDI...
DAHA SONRAKİ YILLARDA DA KURT ADAM HİKÂYELERİ SAVAŞÇILAR ARASINDA YAYGINDI. BİRBİRLERİNİ KORKUTARAK YENEBİLMEK İÇİN KURT KAFASINDAN YAPILAN MASKELER KULLANIYORLARDI...
BİR DE İSKOÇYA'DA MAĞARALARIN İÇİNDE KURTLAR GİBİ YAŞIYAN AİLELER VARDI.. BU YARI İNSAN YARI HAYVAN MAHLUKLAR O ZAMANLARDA BİR ÇOK İNSAN'IN ÖLÜMÜNE SEBEP OLDULAR...
18. YÜZYILDA YAŞIYAN JEAN GRENIER ADINDA BİR FRANSIZ ÇOBAN DOLUNAY'IN KENDİSİNİ İNSAN ETİ YİYEN BİR KURT ADAM HALİNE GETİRDİĞİNİ İDDİA ETTİ.. ELLİYE YAKIN İNSANIN ÖLÜMÜNE SEBEP OLDUKTAN SONRA HERKES ONUN SÖZLERİNE İNANDI VE ÖLDÜRÜLDÜ..
BUS STOP
ŞİMDİ ARTIK TIBBIN GELİŞMESİ SAYESİNDE BU GİBİ OLAYLAR ÇOK AZALDI.. AMA DOLUN AYIN BAZI İNSANLAR ÜZERİNDE BİR TAKIM GARİP TESİRLERİ OLDUĞU MUHAKKAK. ONUN İÇİN AKLINIZDA OLSUN AYIN TAM OLDUĞU GECELERİ ETRAFINIZDAKİLERE DİKKAT EDİN

ESKİ MISIR'A AİT MEZARLARI VE BİNLERCE YILLIK HAZİNELERİ ARAYAN ARKEOLOGLAR DAİMA ESRARENGİZ OLAYLARLA KARŞILAŞTILAR. İŞTE AŞAĞIDA BUNLARDAN BİRİNİ OKUYACAKSINIZ.
MUMYANIN ELİ
ESRARENGİZ İLİMLER ÜZERİNDE ÇALIŞMALARI İLE ÜN KAZANMIŞ OLAN PROFESÖR ADOHEB LONDRA'DAN VATANI MISIR'A KARNAK RAHİBLERİ TARAFINDAN ÇAĞIRILMIŞTI..
TAM VAKTİNDE GELDİN EVLÂT! MISIRIN TANRILARI ADINA SANA KUTSAL BİR GÖREV VERİLECEK!
ÇAĞRINIZI ALINCA HEMEN KOŞTUM. EFENDİM. SİZE FAYDALI OLMAK İÇİN ELİMDEN GELENİ YAPACAĞIM!
BAŞ RAHİP MESELEYİ ANLATTI.. BİNLERCE SENE EVVEL.. PRENS KAHARİS SEVGİLİSİ PRENSES ANUN KA'YI ÖLÜLERDEN KURTARMAK İÇİN MUKADDES TANA YAPRAKLARINI ÇALMIŞ VE TANRILARCA LANETLENEREK YAŞAYAN ÖLÜ OLARAK KALMAYA MAHKÛM EDİLMİŞTİ. ŞİMDİ ANUNKA'NIN MEZARINI ARIYANLARA KARŞI KAHARİSİ KULLANMAK LÂZIMDI..
MISIRIN KUTSAL TANRILARI ADINA. YEMİN EDERİM Kİ, İLMİMİ TANA YAPRAKLARI SUYU İLE KAHARİS'İ CANLANDIRMAK İÇİN KULLANACAĞIM. ANUNKA'NIN KUTSAL MEZARINI KAZAN HER YABANCI ÖLÜMÜ BULACAKTIR.

ÖTE YANDA İKİ AMERİKALI ARKEOLOG STEVE VE BOB, PRENSES ANUNKA'NIN MEZARINI ARAMAK İÇİN GELDİKLERİ MISIRDA CEPLERİNDEKİ SON METELİĞİ DE HARCIYORLARDI...
O BERBAT ŞEYİ ALMAYI DÜŞÜNÜYORSUN HERHALDE STEVE...
SEN ŞU PABUCUNUN İÇİNDEKİ PARAYI ÇIKAR BAKALIM.. BUNU ALMAMIZ LAZIM.
ŞİMDİ HEMEN MÜZEYE GİDİP DOKTOR PETER'İ BULALIM. ÇOK KIYMETLİ BİR VESİKA BULDUK GALİBA!
ANLADIĞIM KADARI STEVE... BİZ BİR DAHA MEMLEKETE DÖNEMİYECEĞİZ. ZATEN SEN MÜZEDEN, BEN GAZETEDEN KOVULMUŞ SAYILIRIZ!
DR. PETER İKİ ARKADAŞI BU KONUDA SÖZ SAHİBİ BİR İLİM ADAMI OLARAK PROFESÖR ADOHEB'E TANIŞTIRIR...
PROFESÖR, BU VAZONUN ÜZERİNDEKİ PLÂN VE YAZILARDAN ANUNKA'NIN MEZARINI BULABİLECEĞİMİZE İNANMIYORSUNUZ DEMEK.
HAYIR, BU SADECE İYİ BİR TAKLİT VAZODUR!
AH! NE KADAR DA DİKKATSİZİM...
BU SON ŞANSIMIZDI. ONU DA KAYBETTİK! TALİHSİZLİK NE YAPALIM!
VAZONUN KIRILMASINA RAĞMEN İKİ KAFADAR ÜNLÜ BİR BÜYÜCÜ VE KIZINDAN MADDİ İMKÂN SAĞLIYARAK "KRALİÇELER VADİSİ" DİYE TANINAN YERE GELİRLER...
BURASI LÂNETLİ BİR MEZAR YERLİLER ÇALIŞMAKTAN KORKUYOR.
NİÇİN ALİ, NE VAR KORKACAK?
BU ARADA BAŞKA BİR YERDE...
BU GECE İMANSIZLARIN ÇADIRINA BU TANA SUYUNU KOYACAKSINIZ!
PEKİ SAHİB!

MEZAR AÇILDIĞI ZAMAN STEVE, BOB VE BÜYÜCÜNÜN KIZI KORKUYLA GERİ ÇEKİLDİLER...
FAKAT BU BİR PRENSESİN MEZARINA BENZEMİYOR.
HAYIR OLAMAZ!
AÇILAN KAPAĞIN ARDINDA...
BAKIN!
HAKKINIZ VAR DOKTOR PETER! BU BİR PRENSES DEĞİL, BİR ERKEK BU!
DAHA SONRA ÇIKARILAN MUMYA DOKTOR PETER TARAFINDAN MUAYENE EDİLİRKEN YANLARINDA HİÇ DE YABANCI OLMAYAN BİR KARALTI BELİRİR...
OH PROFESÖR ANTE HOB... SİZİN BURADA İŞİNİZ NE?
GÖRÜYORUM Kİ KAHİRİS'İN MEZARINI BULMUŞSUNUZ...ONUN KUTSAL TANA YAPRAKLARI SAYESİNDE HALÂ YAŞAMAKTA OLDUĞUNU SİZE HABER VERMELİYİM.
TANA YAPRAKLARININ SUYU ONA HAYAT VERİR. VE BU SAYEDE BİNLERCE YILDIR SEVGİLİSİ ANUNKA'NIN MEZARINI YABANCILARDAN KORUMAKTADIR..VE KORUYACAKTIR DA...
HAYIR!
AAAAARGH

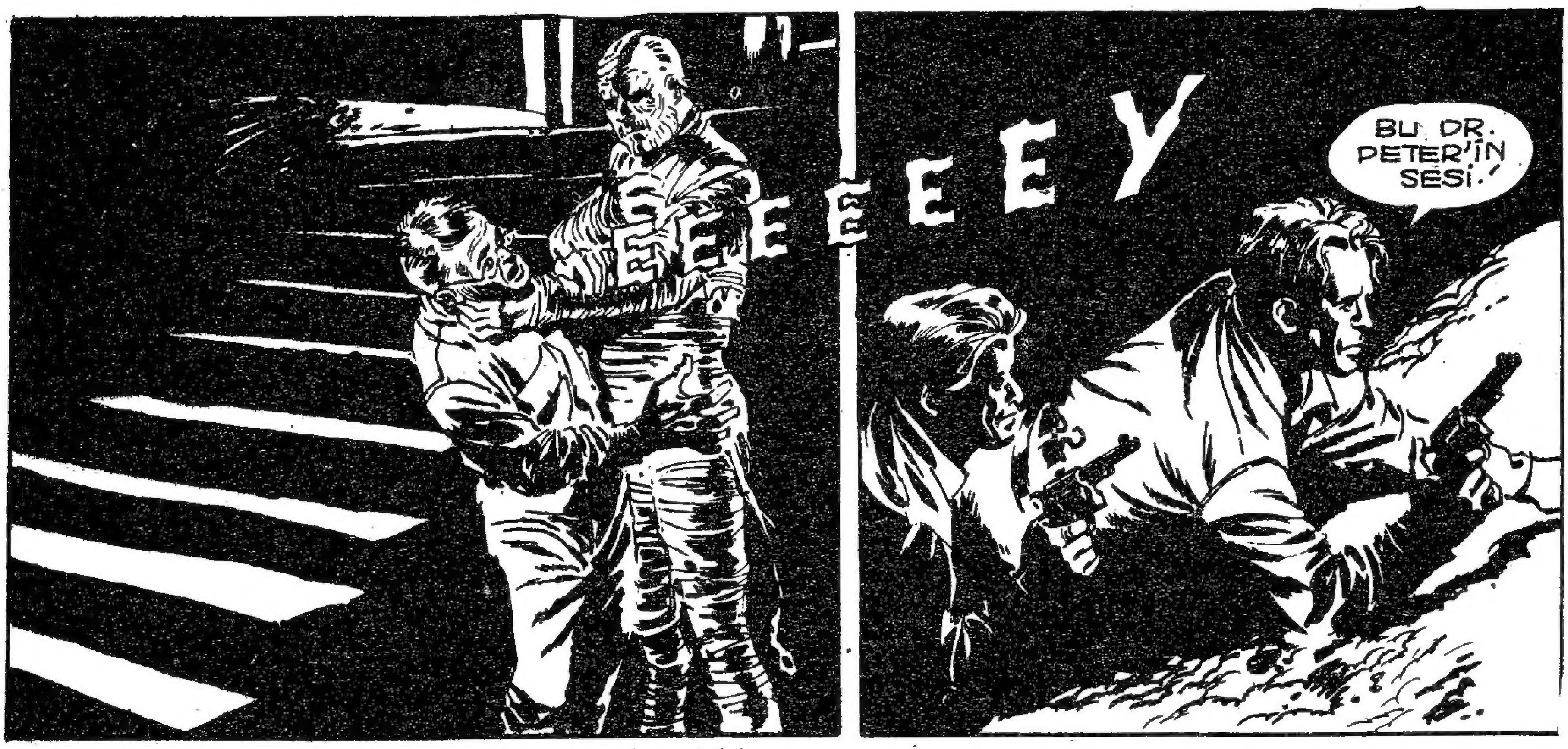
EEEEEEY
BU DR. PETER'İN SESİ.!

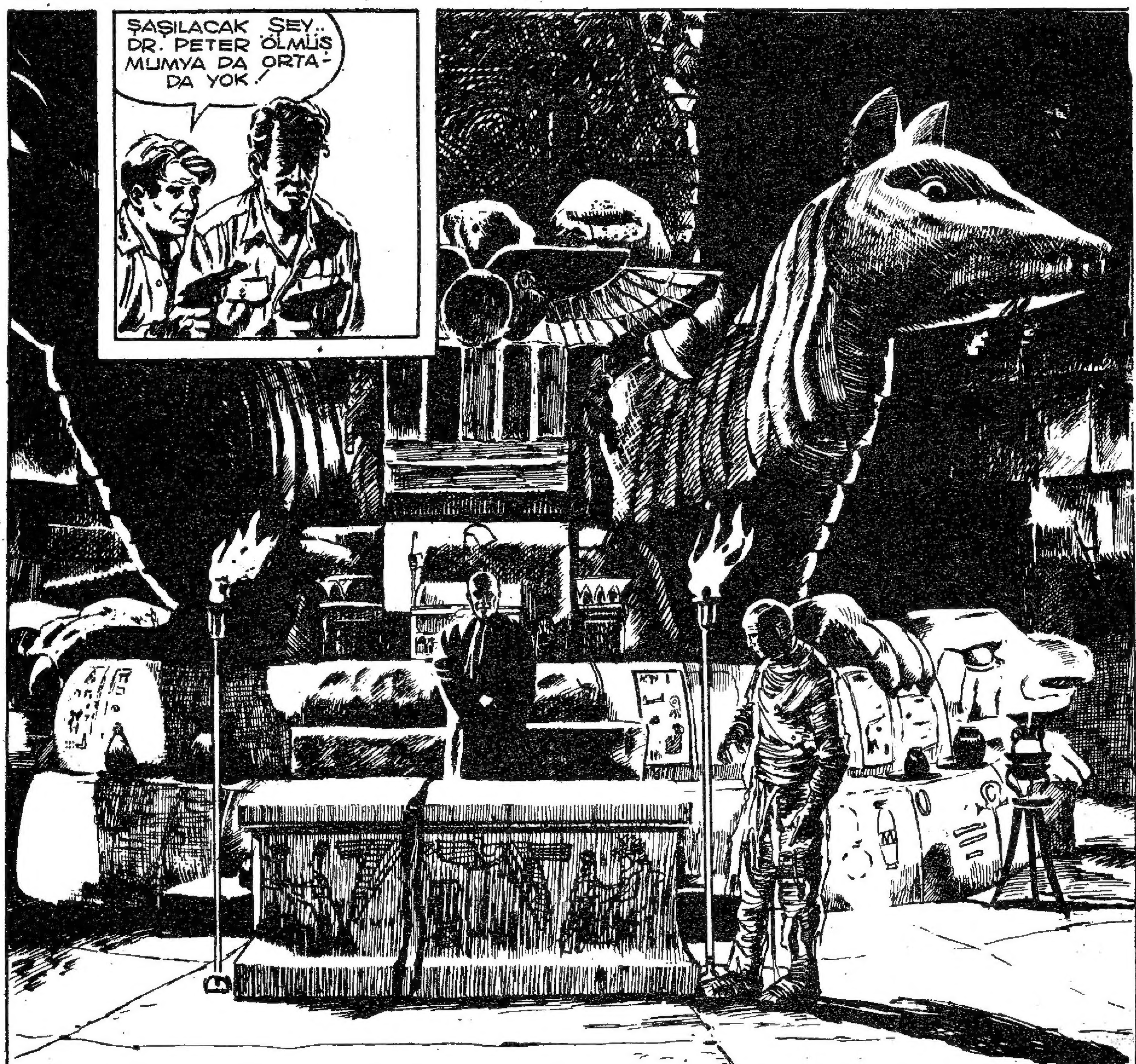
ŞAŞILACAK ŞEY.. DR. PETER ÖLMÜŞ MUMYA DA ORTA-DA YOK.!

BU GECE İMANSIZLARDAN BİRİ DAHA KAHARİS'İN ELİYLE ÖLECEK. ÇADIRLARDAN BİRİNE "TANA SUYU" KOYACAKSINIZ..VE İŞİ KAHARİS'E BIRAKACAKSINIZ..
EMİRLERİNİZ YERİNE GETİRİLECEK SAHİB.!
AYNİ GECE GEÇ SAATLERDE...
DOKTOR PETER'İN ÖLÜMÜ VE MUMYANIN KAYBOLMASINDAN SONRA BURASI TEHLİKELİ BİR YER OLDU ARTIK. BİLHASSA ,SİZİN İÇİN MARTA...
BU İŞTE BİR ŞEYLER DÖNÜYOR STEVE.. BEN DAHA EVVEL BİR ŞEYLER BULMUŞTUM SİZE GÖSTERMEK İSTERİM.
NEDİR BU?
ŞU UFAK SERAMİKTEKİ RESİMDE KAHARİS'İN MEZARI İLE ANUNKA'NIN GÖMÜLDÜĞÜ YER ARASINDAKİ BİR LABİRENT GÖZÜKÜYOR. BU TÜNELDEN ANUNKA'NIN MEZARINI BULABİLİRİZ BELKİ....
YARIN SABAH BİR DENİYELİM.!..
ONLAR KONUŞURKEN
KAHARİS, KUTSAL TANA YAPRAĞI SUYUNU BUL..VE SEVGİLİNİN MEZARINI AÇMAK İSTEYENLERİ ÖLDÜR.., GİT ÖLDÜR KAHARİS.!..
ÇAKALLARIN ULUDUĞU GECEDE... MUMYA KAMPA DOĞRU GİDİYORDU...
KORKMA MARTA, UYUMAĞA ÇALIŞ. YARIN İŞİMİZ ÇOK...
BU ULUMALARDAN ÜRKÜYORUM.
KAMPTA HERKES UYKUDAYKEN MUMYA ÖNÜNE ÇIKAN NÖBETÇİYE SALDIRIYORDU...
NÖBETÇİ KORKUDAN BAĞIRMAYA BİLE FIRSAT BULAMAMIŞTI..
GAAGH!

BİR KAÇ DAKİKA SONRA ACI BİR ÇIĞLIK DUYULDU...
AAAAAAAAA
VE KAHARİS MARTA'YI KOLLARINDA TAŞIYARAK KARANLIKTA KAYBOLUR...
STEVE... MUMYA... MUMYA CANLIYDI.. BU SUYU ALMAK İSTEDİ.. VE MARTA'YI DA ALIP KAÇTI...
ÇABUK BOB!.. SEN ONU TAKİP ET. BEN JAN'IN BAHSETTİĞİ TÜNELDEN MABEDE GİDİYORUM.
DİKKATLİ OL STEVE!
KAHARİS TÜNEL YOLUNDAN MABEDE VARMIŞTI...
AFERİN KAHARİS! BU KIZI DA SENİN GİBİ MUMYALIYACAĞIM. ŞİMDİ YAŞAMAĞA DEVAM EDEBİLMEN İÇİN TANA SUYUNU İÇMELİSİN.
BANG!
YETİSEN BOB'UN TABANCASI ANDÖHEB'İN KORKUNÇ PLANINI DURDURDU.. KURŞUN SESLERİ MABETTE YANKILAR YAPTI... VE PROFESÖR YERE YIKILDI...
AAAAA..
BAK BOB! MUMYA GELİYOR!

STEVE!
YETİŞ BOB! TANA SUYU İÇMESİNE MANİ OLMALIYIZ. ANCAK BÖYLE KUVVET KAZANIYOR.
GÜCÜ KESİLEN MUMYA STEVE'İ BIRAKARAK TANA SUYU KABINA YÖNELDİ.. FAKAT...
BANG!
CRACK!
.. BOB'UN KURŞUNLARI TANA SUYU DOLU KABI PARÇALADI. MUMYA DA YERE YIKILMIŞTI...
BOB ATIK DAVRANARAK MEŞALEYİ KAPIP MUMYANIN ÜSTÜNE BASTIRDI..
VHOOSH!
PSHHHH!
NE KORKUNÇ TU STEVE!
EVET AMA ARTIK HER ŞEY GEÇTİ.
YAHU, ARTIK MEMLEKEKETE DÖNEBİLECEĞİZ GALİBA.. NE DERSİN?

BİTİŞİKTEKİ CİNAYET

Jim Hortos herşeyı berbat edip yüzüne gözüne bulaştıran adamlardandı. El attığı işleri batırır, sevdiği kadınları felâkete sürüklerdi.... Talebelik günleri bir yüzkarasıydı. Yarım düzine kadar okula gitmiş, iki tane kolejden kovulmuştu. Ya çocukluğu? Bağrışmalar, çığlıklar ve azarlamalar arasında geçen bir kargaşalık...

40 yaşına geldiği vakit Jim'in maceralarla dolu düzensiz hayatında anî bir değişiklik oldu. Yarım milyon doları olan genç bir bayan Jim ile evlenerek kısa bir süre içinde onun hayatını bir düzenin çizgisine oturttu. Evlendikten sonra bütün ilgisini karısına yönelten Jim, eski yaşantısına ait anılarını arada sırada eşe dosta anlatmakla yetiniyordu artık. Yağmurlu bir kasım günü şöminenin önünde çaylarımızı yudumlarken bu anılarından bir tanesini de bana anlattı.

22 yaşında ikinci kere kolejden kovulduğu sıralarda, Jim kendisini, Amerikanın büyük şehirlerinden birinde beş parasız olarak bulmuştu. Üzerinde amcasının eskilerinden bir elbise, cebinde ise beş kuruş para olmaksızın bir gazetenin yazı işleri müdürünün karşısına çıkan, Jim'in haline acıyan müdür onu ufak bir maaşla gazeteye aldı. Iş meselesini böylelikle halleden Jim, kafasını sokacak bir oda aramak için ucuz pansiyonların bulunduğu bir sokakta gezinirken eski ve ahşap bir binanın önünde duran "Kiralık Oda" levhasını görüp, içeriye daldı...

En az evi kadar eski ve tozlu bir görüntüye sahip olan ev sahibi kadın, Jim'i evin en üst katında büyücek bir odaya götürdü. Kadının soluk yeşil gözleri ve kalın sesi Jim'i tedirgin etmişti.

"Bu katta benden başka kiracı var mı acaba Madam?"

Kadının soluk yeşil gözleri Jim'in üzerine dikildi.

"Sizden evvelki kiracılarım böyle anlamsız sorular sormazlardı... Şu koridorun ucunda ki odada beş seneden beri yaşlı bir bey oturuyor."

"Evet evet anlıyorum, yalnız sayılırım..."

Konuşmayı daha fazla uzatmak gereksizdi. Jim odayı iki haftalığına tutarak yerleşti...

Gazetedeki işi çoğu geceler Jim'i evden uzak tutuyordu. Haftanın altı günü, eve gece üçte geliyor ve bitkin bir şekilde kendini yatağa atıyordu. Bundan dolayı bugüne dek evdeki diğer kiracıları görüp tanıyamamıştı.

Eve taşındığının ikinci haftasıydı... Bir gece Jim her zaman olduğu gibi saat ikide eve geldi... Holün her zaman yanık duran lambası bu gece sönmüş olduğundan Jim, merdivenleri el yordamıyla çıkıp bir hayli gürültü yaptı... Adımlarının ahşap merdivenler üzerinde çıkardığı sesler evin derin sessizliği içinde, yankılar yapıp kayboluyordu. Odasına varınca, derhal gaz lambasını yakıp okuması gereken birkaç mektubu okudu. Yorgunluktan ve uykusuzluktan bitkin, kendisini soğuk çarşafların üstüne bırakmak üzereydi ki birden kulağına bir ses çalındı... Alt katların birinde birisi yürüyordu... Kulak kabarttı. Ayak sesleri gittikçe yaklaşıyordu. Birisi merdivenleri çıkıyordu, kim olabilirdi bu? Ayak seslerinin gürültüsünden Jim adamın iri yapılı olduğunu tahmin ediyordu... Evet bulmuştu... Bu koridorun ucundaki odada oturan yaşlı adamdan başkası olamazdı..

Jim şaşkın, kalbinin güm güm, atmakta olduğunu fark etti. Bir ayak sesinden bu denli korkmuş olmasını garipsemişti. Bu korkak haline gülerek... Tam gaz lâmba alevini üfleyecekti ki ayak sesleri kendi kapısının önüne gelip durdu.

Jim, yatağının içinde hareketsiz dinledi... Kapı iki üç kere seslice vuruldu. Kapıyı açmak için odanın orta yerine kadar gelmişti ki, duvarın öte yanından bir sesin Almanca olarak, "Sen misin baba, içeri gelebilirsin" dediğini duydu... Bunun hemen ardından bir takım ayak sesleri oldu ve kapı açılıp büyük bir gürültüyle kapandı... İki adam, yandaki odada uyuyan birisi olabileceğini hiç düşünmeden yüksek sesle konuşmaya başladılar..

Jim kendi oturduğu odanın aslında bir tek oda olduğunu ve sonradan konan bir kontrplakla ikiye bölündüğünü biliyordu... Ev sahibi kadın odayı gezdirirken anlatmıştı. Bu iki Alman'da yeni gelen kiracılardı her halde...

Yandaki odadakiler alabildiğine yüksek sesle konuşmalarına devam ediyorlardı. "Otto" ve "Baba" kelimeleri sık sık tekrarlanıyordu. Jim bildiği iki üç kelime Almancayla duyduklarına bir anlam vermeye çalışıyordu... Bir an iki ses birden kesildi. Ondan sonra babaya ait olduğunu tahmin ettiği kalın ses konuşmaya devam etti.

"Demek bunu almayı red ediyorsun Otto"

"Nasıl isteyeceğimi bilemiyorum demek istedim baba... Belki sadece bir kısmını...."

"Bir kısmını mı? Kalın sesli adamın sesinde müthiş bir öfke ve kızgınlık gizliydi.

"Yarısının bize ne faydası olacak ki, zaten olacağımız kadar rezil olduk.. Yarısını alabilen bütünü, de alır..."

"Sen bana geçen defa..."

Kalın sesli adamın küfürleri genç adama sözlerini tamamlatmamıştı..

"Kızın sana her istediğini vereceğini biliyorsun... Daha evleneli bir kaç ay oldu... Biz de zamanla kendisine öderiz.... Bu parayı almalısın. Duyuyor musun beni Otto?"

Jim karanlığın içinden yükselen sesleri titreyerek dinliyordu. Korkusunu yenerek bu saygısız kişileri varlığından haberdar etmesi gerektiğini düşündü... Seslice öksürerek kapının tokmağını gürültüyle ovnattı. İki adam bağırarak konuşmaya devam ediyorlardı. Acaba duymamışlar mıydı?

Jim'in içini ansızın bir kızgınlık kapladı ve odasından fırlayarak, bitişik odanın kapısını iki üç kere vurdu.... O anda sesler birden kesildi. Ev her zamanki derin sessizliğine bürünmüştü. Jim bir kez daha kapıyı vurdu, ve gene hiçbir cevap alamayınca bozuk Almancasıyla içeriye seslendi.

"Beyler, lütfen bu kadar bağırarak konuşmayın, uyuyamıyorum..." Durdu ve içerisini dinledi. Hiçbir ses gelmiyordu... Tokmağı çevirdi, kapı kilitliydi. Evin içini dolduran erken sabah havası iliklerine kadar işlemişti. Merdivenlerden aşağıya evin karanlık boşluğuna baktı... Bu karanlık içinde birşeyler mi gizliyordu? Jim odasına dönüp yatağına girdiğinde iki adamın sesleri halâ kulaklarındaydı. Ertesi sabah gökyüzünde parıldıyan parlak bir güneş Jim'e bir gece evvelki korkularını, unutturdu. Yeni gelen Almanları şikâyet etmek için ev sahibesini aradı ama kadın görünürlerde yoktu... gece Jim odasına girerken bitişik odanın kapısının altından ışık sızmadığına dikkat etti. Almanlar belki de gitmişlerdi... Jim o gece rahat ve deliksiz bir uyku uyudu..

İki gece sonra Jim sıcak yatağının içinde güzel rüyalar görerek uyurken derinden bir ses duyar gibi oldu. Rüyasında görmekte olduğu yeşil vadide otlayan koyunlar bir araya kümeleştiler... Gök karardı ve bulutların arasından korkunç bir ses yükseldi.. Jim uykusunun arasında, yatağının içinde döndü...

Bir dakika sonra Jim uyanmış, yatağının içinde doğrularak dinliyordu... Bir kâbus mu görmüştü? Oda sessiz ve karanlıktı... Dışarıda yağmur yağıyordu... Acaba?

Evet... duyduğu ses rüya değil gerçekti. Ayak sesleri gittikçe yaklaşıyordu... Holde ki büyük saat ikiyi çaldı... Ayak sesleri çoğalmıştı. Almanların ikisi beraber geliyorlardı.

Jim'in bütün vücudunu garip bir titreme kaplamıştı... Müthiş soğuk bir yerde imişcesine üşüyordu. Her tarafını garip bir halsizlik hissi kaplamıştı. Ayak sesleri yaklaştıkça halsizliği de artıyordu... Vücudunda ki bütün hayatiyetin zayıflamasına karşılık duygularında bir hassasiyet baş göstermişti...

Ayak sesleri bitişik odanın kapısı önünde durdu...

"Sen misin" konuşan genç adamın sesiydi.. Oğlan bu kadar zaman yandaki odada hiç ses çıkarmadan mı oturmuştu? Kapı kapandıktan sonra büyük bir paketin yere atılmasını andıran bir ses oldu. Oğlanın sesi korkulu ve endişeliydi.

"O ne"

"Ben gitmeden öğrenirsin" babanın kalın sesi hiddetliydi.

Jim iki adam konuşmalarını daha fazla uzatmadan müdahale etmek istiyordu ama yataktan kalkacak gücü yoktu... Konuşmalar devam etti. Baba alçak sesle birşeyler anlatıyordu...

"Hepsi gittiler... Benim buraya ne için geldiğimi biliyorsun..."

"Evet, bekliyordum.."

"Sana parayı alman için müddet vermiştim... Yarın son gün.... Söyle Otto, Aldın mı parayı?"

Bir an süren sessizlikten sonra oğlan alçak bir sesle konuştu.

"Sana verecek hiçbir şeyim yok!"

"Yalan söylüyorsun Otto"

"Birşey alamadım" oğlanın sesi bir fısıltı halinde çıkıyordu...

"Yalan .... Ver bana paraları."

Odanın içinde çıkan gürültüler - den adamın getirdiği torbayı sürüklemekte olduğu anlaşılıyordu. İki adam torba için mücadele ediyor olmalılar...

"Biliyordum. Karımın elmasları, ama onlara hiç bir zaman sahip olamıyacaksın âdi herif"

Yaşlı adamın boğazından hırıltıyı andıran bir gülüş çıktı On saniye süren bir sessizlikten sonra bir iniltiyle beraber masanın üzerinden aşağıya yuvarlanan cisim iki odayı ayıran konturplâğa çarptı.... Jim bütün gücünü toplıyarak yataktan fırladı ve konturplâğın önüne geldi. Korkunç bir cinayet işlendiğini, hissediyordu. Bir baba kendi öz oğlunun katili olmuştu belki de...

Jim titriyen parmaklarıyla gaz, lambasını yaktığında gördüğü manzara karşısında dehşetle irkildi. İki odayı ayıran kontrplâkın altı anormal bir şekilde kendi odasına doğru bükümüş, üzerini kaplıyan ince kâğıd her yerinden ayrılmıştı.

Jim polise haber vermek için odadan çıkmak üzereyken gözü yerde kıpırdıyan bir şeye ilişti.... yavaş yavaş kendisine doğru geliyordu... Koyu renkte bir sıvı konturplâğın aralığından çıkmış yerde ilerliyordu... Jim bir an olduğu yerde, durakladı.. Sıvı bir yılan gibi kıvrılarak üzerine doğru geliyordu..... Jim daha fazla dayanamadı ve sıvıya parmaklarını batırdı... Sıcak ve suluydu... parmakları kızıl bir renge bürünmüştü....

Jim bir anda koridora fırlayıp, yandaki odanın kapısına yapıştı. Kapı kilitliydi. Jim bir kaç omuz darbesiyle kapıyı açtı ve odaya daldı... Karanlığın içinde oda sessizdi. Ne bir ses ne bir kıpırdama..

Birden arkasından gelen bir ayak sesiyle beraber odaya bir fenerin soluk ışığı doldu.. Ev sahibesi kadın karşısında durmuş Jim'e bakıyordu.

"Patırdınızı aşağıdan duydum.. Uyuyamadınız galiba... Yoksa gece gezintisine mi çıkıyorsunuz?"

Karşısında duran bomboş oda ve gecenin bu saatinde pijamalarla dolaşan bir adam... Kadına gerçeği nasıl anlatabilirdi?

"Burada az evvel korkunç bir cinayet işlendi madam... Bakın kan lekeleri halâ parmaklarımda duruyor..."

Kadın boş bakışlarla parmaklarına bakıyordu... Jim gözlerini parmaklarına indirdi... Az evvel kanlı duran parmaklar bembeyaz tertemiz duruyordu... Koşar adımlarla, kendi odasına girdi.. Konturplâğın anormal çöküntüsü gitmiş, her zaman ki halini almıştı. Ev sahibesinin soluk yeşil gözleri kendisini takip ediyordu...

"Herşey olup bitti artık mösyö.. yatabilirsiniz... Öldürdükten sonra geri gelmez... sizin gibi bazı insanlar çok hassas olup herşeyi sonuna kadar görüyorlar... Koridorun ucundaki bu odada kimse yoktu aslında.. Patırdıları duyduğunuz vakit korkmıyasınız diye ben size öyle söyledim.. Eskiden bir adam vardı ama yatağında ölü bulundu... Öyle önümde durup titremeyin. Bütün gün duyduklarınız eski bir tarihte yaşandı.. Burada Steinhart adında bir Alman ailesi oturuyordu.. Çok zengin bir iş adamı olan baba iflâs edince oğlunu öldürüp paralarını alıp kaçmış.. Bakın size göstereyim...

Yaşlı kadın benim odamda yerde duran eski halıyı kaldırdı.. Tahtaların üzerinde tam benim gördüğüm, yerde yılların etkisiyle, solmuş kırmızı bir leke duruyordu.

SEVGİLİ KORKU OKUYUCULARI... BU HİKÂYEMİZDE SİZİ RÖNESANS İTALYASI'NIN KARANLIK ENTRİKALARININ İÇİNE SOKACAĞIZ...

ŞEYTANIN PAZARLIĞI

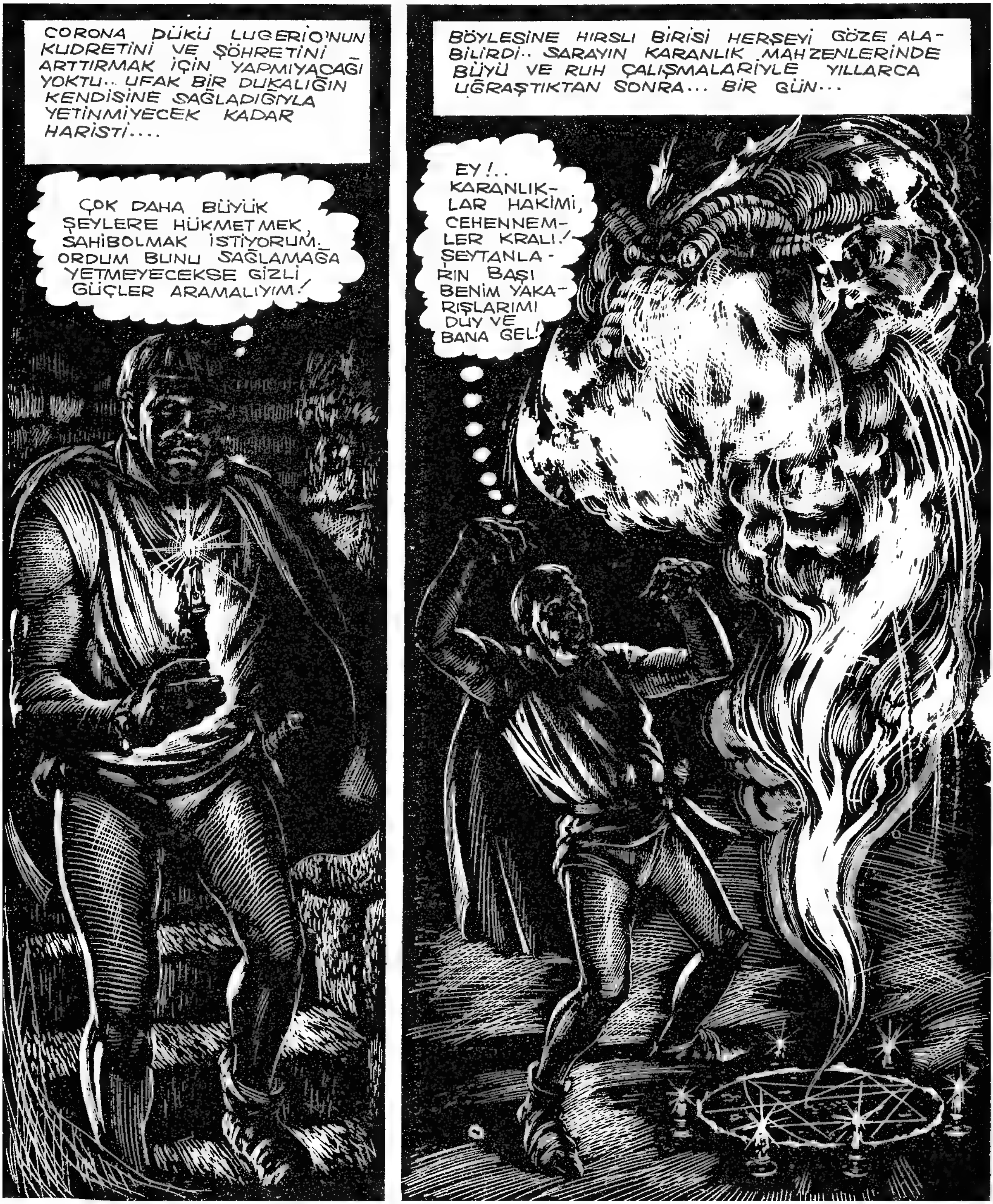

SÜZÜLEN DUMAN ARASINDA KORKUNÇ BİR GÖRÜNTÜ BELİRDİ...
FAKAT... BEN ŞEYTANIN KENDİSİNİ İSTEMİŞTİM. ONUNLA BİR İŞİM VARDI...
KÜSTAH!.. YÜCE ŞEYTANIN KENDİSİNİN SENİN GİBİ ZAVALLILARIN ÇAĞRILARIYLE UĞRAŞACAK ZAMANIMI VAR SANIRSIN? BEN ONUN TEMSİLCİSİYİM. İŞİNİ BENİMLE GÖRÜŞECEKSİN!..
BEN KUDRET VE KUVVET İSTİYORUM BU UĞURDA RUHUMU SATMAĞA HAZIR
RUHUNU MU? RUHUNU SATILIĞA ÇIKARACAK KADAR CESARETİN VAR DEMEK? OYSA BİZ SENİN KÖTÜ RUHUNA YILLAR ÖNCE SAHİP OLDUK!
TAM BUDALA İNSAN DÜŞÜNCELERİ.. BUNCA YIL YAPTIĞIN BÜTÜN KÖTÜLÜKLERE RAĞMEN HALÂ RUHUNUN KENDİNE AİT OLDUĞUNU MU SANIYORSUN? BOŞUNA VAKİT KAYBEDİ
AMA...
ŞİMDİ BEN SANA BİR ANLAŞMA TEKLİF EDECEĞİM. SEN BİR SENE SONRA ADAMLARINDAN BİRİ TARAFINDAN ZEHİRLENEREK ÖLDÜRÜLECEKSİN! BEN SENİ BU KADERDEN KURTARACAĞIM.
O KADAR ERKEN Mİ? BENİM YAPMAK İSTEDİĞİM O KADAR ÇOK ŞEY VAR Kİ... ŞARTLARIN NEDİR?.. NE İSTİYORSUN BENDEN?
24 SAAT İÇERSİNDE KENDİ YERİNİZİ ALACAK BAŞKA BİRİNİ BULMALISINIZ. AKSİ HALDE BİR SENE BEKLEMEDEN CANINIZI ALACAĞIZ.
BUNU NASIL YAPIYORSUNUZ?

GAYET BASİT.. SENİ PARÇALAYIP, RUHUNU VÜCUDUNDAN ÇEKİP ÇIKARACAĞIM.
BENİ KORKUTUP SİNDİRMEYE ÇALIŞIYOR... AMA.. BENİM YERİME CANINI RIZASIYLE VERECEK ADAMI NASIL BULACAĞIMI SÖYLEMEDİ.. PEKALÂ!
KABUL EDİYORUM!
YARIN GECE GÖRÜŞÜRÜZ LUGERIO HAH..HAH... HAH...
LUGERIO BU TEHLİKELİ BAHSİ KAZANMAK İÇİN HEMEN HAREKETE GEÇTİ...
GİDİN!... DÜKALIĞIMIN EN FAKİR EN UMUTSUZ ADAMINI BULUP GETİRİN BANA. ÇABUK!
EN FAKİR ADAM BULUNDU..
ÖZÜR DİLERİM EKSELANS, CANIMI VERMEM İÇİN VERİLECEK PARA ÇOCUKLARIMI RAHATA KAVUŞTURUR AMA, BEN HAYATI SEVİYORUM!
EN LİMİTSİZ BİR MAHKÛM İSE...
HİÇ BİR ZAMAN ÖLÜMÜ İSTEMEDİM. BURADA BİLE OLSA YAŞAMAYI TERCİH EDERİM.

Devamı gelecek sayıda

KUYUDAKİ ESRAR

GEÇEN SAYIDAN DEVAM.

ŞEHİRLERDEN ÇOK UZAK BİR YERDE İRSİ OLARAK ŞEKİLSİZ İKİ KARDEŞİN ELİNDE KALMAĞA MECBUR OLAN BİR GENÇ ADAM KUYUDA HAPSEDİLMİŞ BİR KIZ GÖRÜR.

SENİN YERİN ORADA! ONUN YANINDA...
HAYIR!
VHUMP!
BURADAN ÇIKMALIYIM AMA NASIL? TAMAM!.. BU BENİM ATTIĞIM İPE BENZİYOR!
YUKARI TIRMANMALIYIM! AMA... BU İP DEĞİL....
BABASININ KIZ HAKKINDA BÜTÜN SÖYLEDİKLERİ DOĞRUYMUŞ.. ZAVALLI MİSAFİR ARTIK BÜTÜN GÜNLERİNİ KUYUDA KIZIN YILAN KOLLARI ARASINDA GEÇİRECEK...
AAAAAAAAH!

KARANLIKLAR PRENSİ

YAZAN: Bram Stoker

ÖZET

Jonathan Harker, Münih'ten Bistritz'e gelir. Orada herkes Jonathan'ı gitmek istediği yere gitmekten vazgeçirmege çalışır. Ama o kimseyi dinlemez ve kendisini çağıran Kont Drakula'nın şatosuna ulaşır. Kont onu ilgi ve samimiyetle karşılar... Hizmet eder. Fakat Jonathan Drakula'nın bütün iyi davranışlarına rağmen kısa zamanda onun soluk yüzünün, sivri diş ve uzun tırnaklarının neler gizlediğini anlar.

Drakula, Jonathan'ı pusuya düşürmüş ve şatosuna hapsetmiştir.. Harker onun elinden kurtulamayacağını görür.

Eski zamanlarda kimbilir hangi zarif hanımın oturduğu yazı masasının başına oturarak, orada bulduğum kalemle kâğıda birşeyler karalamağa başladım . . .

16 Mayıs gününün sabahı— Aklımı kaçırmamam için Tanrı bana yardım etsin. Ben burada yaşadıkça, içimde bir tek umut olacak, o da tamamiyle çıldırmadan buradan kurtulabilmek. Eğer halâ aklım başımdaysa bu evde cereyan eden nefret verici olayları düşündükçe çıldırabilirim. Ey yüce Tanrım, sen bana kuvvet ver.

Şimdiye kadar anlıyamadığım bir çok olayı, yeni bir ışık altında görmeğe başladım. Kontun ihtarları eskiden beni korkuturdu, şimdi ise, dehşet veriyor. . . Bundan böyle onun ağzından çıkan sözlerden bile kuşkulanacağım.

Anılarımı yazıp defteri de cebime yerleştirdikten sonra, üzerime, müthiş bir uyku bastırdı. Kontun ihtarı aklıma geldiği halde, onun sözlerine kulak asmamak hoşuma gidiyordu. Uykunun verdiği tatlı gevşeklikle, içerisinde bulunduğum oda bana olduğundan daha rahat ve geniş görünmeye başlamıştı. Kendi odalarıma dönmeyerek burda uyumaya karar verdim. Köşede duran geniş divanı pencerenin önüne çekerek yattığım yerden göğü ve yıldızları görebileceğim şekilde ayarladım. Sanıyorum ki biraz dalmışım.. Rüya ve kabuslarla dolu bir uyku. gördüklerim şimdi güneş dolu odamda otururken o denli gerçek geliyor ki, rüya olabileceklerine inanamıyorum. . .

Odada yanlız değildim. . Yerlerde yılların biriktirdiği tozların arasında, ayak izlerim odaya ilk girdiğim anda olduğu gibi duruyordu. . . Ama gene de ben odada yanlız değildim. . Mehtabın solgun ışığı ile aydınlanan odada üç tane kadın vardı. Rüya gördüğümü sanıyorum, çünkü kadınlar mehtabın önünde durdukları halde gölgeleri yere düşmüyordu... Benim yanıma kadar gelip bir süre bana baktıktan sonra, kendi aralarında fısıldaşmaya başladılar. . Kadınların iki tanesi esmer bir tanesi sarışındı. . Esmer kadınların burunları kontun ki gibi sivri ve uzun, gözleri ise ay ışığında parıldıyan birer kızıl kordu. . Sarışın kadının beline kadar inen altın sarısı saçları, zümrüt gibi açık yeşil gözleri vardı. . Onu daha evvel bir yerde görmüş olduğumu sanıyordum. . ." Ama nerede? Ne zaman? . . Her üç kadının da kan rengi dudakları arasında bir dizi inci gibi parıldıyan uzun beyaz dişleri vardı. Bende adını koyamadığım bir takım garip hisler uyandırıyorlardı bu kadınlar. . O kan rengi dudaklar tarafından öpülmek için müthiş bir arzu duyuyordum. . . Kadınlar. . aralarında fısıldaştıktan sonra gülmeye başladılar. . İnce, tiz ve kulak tırmalayıcı kahkahaları vardı. . Güzel sarışın kız şuh bir tavırla kafasını sallıyor, diğer ikiside onu teşvik ediyorlardı. . Bir tanesi, "Devam et. Birinci olmak hakkı senin, biz senden sonrayız" derken; diğeri, "O genç ve sağlam. . . . pımize yetecek kadar öpücükleri vardır" diyordu.

Ben yattığım yerden, gözlerim yarı açık, tatlı bir helecan içerisinde onları izliyordum. Güzel sarışın kız üzerime doğru eğildi. . nefesinin sıcaklığını üzerimde hissediyordum. . . Gözlerimi açmaya korkaraktan, kirpiklerimin arasından bütün olup bitenleri görmeye çalışıyordum. Sarışın kız, güzel yüzünü benimkine doğru yaklaştırırken, vahşi bir hayvan gibi, ıslak dilini kırmızı dudaklarının üzerinde gezdiriyordu. . . Bir an sonra sıcak nefesini boğazımda hissettim. . Beyaz ve uzun dişlerini boğazımın hassas ve ince derisinin üzerinde hissettiğim an içimi tatlı bir sıcaklık kapladı. .

Aynı anda içimden şimşek gibi başka bir his geçti... Odada bir yerde kontun varlığını hissetmiştim. . Elimde olmadan gözlerimi açtığımda kontun ince uzun parmaklarının sarışın kızın boynunda kilitlendiğini gördüm. . Kızın yeşil gözlerinde kin ve nefret ışıkları yanıp sönüyordu. Ama kont. . Hiç bir insanın bu kadar kızabileceğini düşünemezdim. . Bembeyaz çehresinde gözleri alev gibi parlıyordu. . Kolunun sert bir darbesiyle sarışın kadını yana itip, diğer iki kadına kurtları kovmak için yaptığı hareketin aynını tekrarladı. . Fısıldar gibi bir sesle konuştu,

"Ne hakla ona dokunuyorsunuz. . . Ben size yasak ettiğim halde nasıl ona göz dikebilirsiniz. Bu adam bana ait. . duyuyormusunuz?" Sarı saçlı kız aynı şuh edayla konta döndü.

"Sen hiçbir zaman sevmedin. . . sevmek ne dir bilmezsin. ." Kont bu sözleri hiç duymamış gibilerden bana bakıyordu.. "Bende sevebilirim.. Sende geçmişi düşünsen bunun böyle olduğunu bilirsin. Size söz veriyorum. . Ben onun işini bitirdiğim vakit sizler de onu öpeceksiniz. . Hadi gidin şimdi. Ben de onu uyandırmalıyım, Görülecek işlerimiz var"."

"Peki bu gece bize birşey yokmu??" Kadınlardan biri bu sözü söylerken kontun beraberinde getirip yere attığı çuvala doğru ilerliyordu. . Üzerine atlayıp çuvalı açtığı an boğulan bir çocuğun acı feryadını duyar gibi oldum. . Dehşet içinde çuvalda ne olduğunu anlamak için doğruldum ama, kadınlar çuvalıda beraberlerinde alarak ortadan kaybolmuşlardı. . Müthiş bir korku benliğimi kapladı ve kendimi kaybettim. . .

Devamı gelecek sayıda

HAYALET RESSAM

MERDİVENLERİ BİR SOLUKTA İNEREK ETRAFINA BAKINDI..
GİTMİŞ! BELKİ BİR HAYAL GÖRDÜM. AMA BEN GENE DE SABAHLEYİN MÜDÜRE HABER VEREYİM!
ERTESİ SABAH HANS HUEVEN MÜDÜRÜN GELİŞİNİ DÖRT GÖZLE BEKLİYEREK HİKÂYESİNİ ANLATTI...
SAÇMA.. BİZ HAYALETLERE İNANMAYIZ. SEN HASTAYSAN BİRAZ DİNLENMEN İÇİN İZİN VERELİM!
PEKİ BENİM GÖRDÜĞÜM NEYDİ?
BELKİ BİR PSİKOANALİZ. SANA BU SORUNUN CEVABINI VEREBİLİR. SENİN TEMİZ BİR GEÇMİŞİN VAR HANS! BURDA DAHA DİKKATLI OLMALISIN. MÜZEYE YENİ BİR ESER GELDİ BİLİYORSUN!
RUBRANT'IN BU ÜNLÜ RESMİ İKİ GÜN EVVEL BİZE VERİLDİ.. RESSAMIN SON ESERİYDİ.. VE TAMAMLIYAMADAN ÖLMÜŞTÜ!
EVET SAĞ KÖŞENİN BİTMEMİŞ OLDUĞUNU GÖRÜYORUM. UFAK BİR YER OLDUĞUNDAN GÖZE BATMIYOR.
BU RESMİN BAŞINA BİR ŞEY GELMEMESİNE DİKKAT ET.. ÜST KATTA BİR RUBRANT PORTREMİZ DAHA VAR. KENDİ PORTRESİNİ YAPMIŞ...
ŞU MEŞHUR GÖLGELEMELERİ BURADA DA GÖZÜKÜYOR. TAM YÜZÜNÜN ORTA YERİNDE!..
İMKÂNSIZ BİR ŞEY AMA GİYSİLERİ TIPKI DÜN AKŞAM GÖRDÜĞÜM HAYALETİNKİNE BENZİYOR!

O GECE HANS HUEVEN, GARİP BİR HİSSİN ETKİSİYLE RUBRANT'IN KENDİ PORTRESİNİN ÖNÜNE GELDİ...
ÇOK UZUN ZAMAN BAKTIM GALİBA.. PORTRE HAREKET EDİYOR GİBİ.!..
YAVAŞ YAVAŞ PORTRENİN İÇİNDEN YÜRÜYEN, HAREKET EDEN.. FAKAT ŞEFFAF BİR ADAM ÇIKTI...
HA.. HAYIR KENDİME HAKİM OLMALIYIM.
GÖRDÜKLERİNİN ASILSIZ OLDUĞUNA EMİN OLMAK İÇİN BEKÇİ, FENERİN IŞIĞINI TABLOYA TUTTU...
GİTMİŞ.! RUBRANT'IN PORTRESİ YERİNDE YOK.
BEKÇİ KORKU VE DEHŞETLE MÜZENİN BOŞ KORİDORLARINDA KOŞMAĞA BAŞLADI...
BİR DE AŞAĞIDAKİ TABLOSUNA BAKMALIYIM.!
BİR KÖŞEYİ DÖNDÜĞÜNDE KARŞILAŞTIĞI MANZARA KARŞISINDA DONA KALDI...
BİTMEMİŞ TABLOSUNUN BAŞINDA DURMUŞ.. ONU TAMAMLIYOR...

POLİS ARABALARININ DÜDÜKLERİ MÜZENİN ÖNÜNDE DUYULURKEN HANS İNANIL-MAZ HİKÂYESİNİ MÜDÜRE ANLATIYORDU...

Devamı gelecek sayıda

BEN BİR VAMPİRİM

yazan: MAURICE LIMAT
çeviren: MEHRİZAT POYRAZ

KORKU ve DEHŞET ROMANI

ÖZET

Mimar Leşen, arkadaş olduğu dedektif Teddy Verano ile bir plân kurarak, kendisine kanını verip ortadan kaybolan esrarengiz kadını tuzağa düşürmek amacındadır. Verano, Leşen'in yüzücü yeğeni Bernar ile resimlerini gazetelerde yayınlatır ve suçlunun, kurbanına yakın gelmesni bekler. Suçlu ve meçhul kadın bir gün nihayet Bernar'ı arar ve amcası ile görişmek istediğini söyler. Leşen kadınla buluşmak istemez. Bernar büyüsüne kapıldığı kadınla kendisi buluşmak üzere çıkar. Leşen yeğeninin başına geleceklerden korkmaktadır.

Marika, yapayalnız kalmış sigarasını içiyor, parıldayan gözleriyle kimbilir neler düşünüyordu. Bernar yeniden göründü. Soyunmuş, sadece şortu ile kalmıştı. Denize atlamaya hazırdı. Kadın eliyle ona beğendiğini işaret etti. Sonra atlayacağı tepeyi gösterdi. Bernar artık tereddütsüz ve korkusuzdu. Gösterilen yerden denize atladı. Kan rengi ışıklarla, kan rengi, suların boğuştuğu o parıltılı denizde yüzmeğe başladı... Sonra durdu, Marika'ya baktı. İçinde, kadına karşı üstünlüğünü gösterme isteği uyanmıştı. Dışarı çıktı. Yeniden atladı. Bütün yüzme şekillerinden parçaları bir araya getirerek bir gösteri seansı sundu ona. Bu kadını tanımasına sebep olan, o röportajın yapıldığı gün, gazetecilerin karşısında neler yapmışsa aynını Marika'nın karşısında yaptı. Onu memnun edebilmek için, yana, tutuşa bütün marifetlerini gösterdi.

Arasıra Marika'nın sesini işitiyordu. Neler söylediğini anlamıyordu ama, işaretlerinden yüzmeğe devam etmesini istediğini anlıyor, başka marifetlerine geçiyordu.

Kan rengi ışıkların altında, kan rengi suların içinde sanki onun vücudü doğanın etkisinde kalmıştı. Kendini bambaşka hissediyordu. Anlaşılmaz duygularla doluydu. Her zamanki gibi spor aşkına değil, bir kadının aşkına yüzüyor, yüzüyordu.

Biraz yorgun düştü nihayet. Üstünden atladığı kayalığın dibine yöneldi. Çömelerek oturdu. Dinlenmek istiyordu. Soluklanmak istiyordu. O anda gördüğü şey, onu daha çok soluksuz bıraktı. Marika denize girmişti. Onun arkasından kayalığa doğru geliyordu. Başını sulara değdirmeden öyle güzel yüzüyordu ki ... Kızıl ışıkların altında, gümüş gibi parlayan çok açık sarı saçlarıyla gitgide Bernar'ın bulunduğu yere yaklaşıyordu. Bernar kadının gözlerinin ve dişlerinin son derece parıldadığını gördü. Bu ne muhteşem bir tanrıça gelişi böyle?... Marika'nın çıplak olduğunu fark ettiği an, daha çok şaşırdı... Elbiselerini dışarda bırakmış, bir deniz kızı gibi yüzerek yeniden kıyıya çıkıyordu. Bernar kalktı. Yüreği çatlarcasına çarpıyordu.. göğsünde. Kendisine sözünü ettiği armağanı hatırlamıştı. Kadın sözünü tutacaktı demek. Bernar sadece onun için gösterdiği marifetlerinin, yorgunluğun sonucu, mükâfatını görecekti nihayet...

Kadının kıyıya çıkışını seyretti. Onu karşılamağa koştu. Ellerini uzattı. Marika kendisine uzanan ellerin farkında değildi sanki. Sulardan sıyrılarak karaya çıktı. Tüm güzelliği ile genç adamın başını döndürerek yere uzandı.

Bernar ona koşması mı, yoksa beklemesi mi gerektiğini bilemedi. Biraz korku girmişti içine. Hiç bir kadının bu derece cüretlice kendini sunduğunu görmemişti o ana kadar.

Marika gözlerini ona ve ayaklarına çevirdi Bernar telâşla, sıkılarak...

"Oh, Marika bir şey yok."

Ayağını kayalıklara çarpmıştı.. Kanlı bir sızıntı yere uzanıyor, acı etini ve içini yakıyordu. O ana kadar bunun kendisi bile farkına varmamıştı. Garip şey, Marika ayağının kanayan yerine gözlerini dikmiş, öylece bakıyordu. Sanki dünyada en ilginç şey o yara imiş gibi, soluk soluğa onu seyrediyordu. Ay ışığı altında kan...

"Acı duymuyorum" diye kekeledi Bernar. Fakat kadın onu duymuyordu. Ta can evinden mest olmuşcasına bakıyor, bakıyordu o küçük yaranın kan sızıntısına. Kalktı yavaş adımlarla, fakat bütün güzelliği ile soluyarak, gözlerini kanlı ayaktan ayırmaksızın, genç adama doğru ilerledi.

"Bernar... Bernar..."

Garip ürpertiler içindeydi. Zevk titremeleri geçiriyordu. Marika Ansızın bu çağıran sesi duyarak irkildi. Arkasına döndü şaşkınca..

Orada, çam ağaçlarının altında gölgeler vardı. Denize doğru inen yolun başında pek seçilmemelerine, rağmen iki erkek gölgesi olduğu anlaşılıyordu. Ikisi de ışık saçan birer elektrik feneri tutuyordu ellerinde. Bernar ve Marika, pek yakın olmasa bile kendilerine çevrilen bu ışıkların altında, çıplaklıklarıyla öylece kala kaldılar....

Bernar garipçe sevinçlere kapıldı içi darlaşarak, neden bu derece duygulandığını anlayamıyordu.

Bir ses haykırdı:

"Bernar... Onu yanına yaklaştırma. Uzak dur ondan. Dokunma sakın.." Marika bir kızgınlık anı geçirdi. Güzel vücudü hiddetle titredi.

İki adam koştular ellerindeki fenerler yolu iyice aydınlattı. Biraz dan yanlarına varacaklardı. Bernar bir anda Marika'yı yanında gördü.. Ve etini kavuran bir soğukluk yayıldı içine apansız. Jean Louis'nin sesi haykırıyordu çılgınca:

"Hayır... Kurtar kendini.. Çekil"

"Bernar.. Sarıl bana" diyerek emredici bir tonla konuştu Marika.... Sonra bir adım geriledi. Bembeyaz, ışıltılı dişlerini göstererek bakıyordu Bernar'a... Genç adamın üzerine atılmağa hazır bekledi..

Adamların ona yetişmelerine yirmi metre kala, beklenmedik bir şey oldu. Adamlardan biri, Bernar onun Teddy Verano olduğuna emindi, yanındakine bir şeyler söyledi. İkisi de basit bir hareket yaptılar. Gecenin karanlığını yırtan iki ışık hemen ayrı yönlerden birbirlerine girerek, ışıklarıyla bir haç meydana getirdiler. Gece biraz daha karanlıklaştı.. Kayalıklara ışıktan bir haç yansıyordu. Bir çığlık, bir çılgınca çığlık Bernar'ı iliklerine kadar titretti. Cehenneme düşmüş bir suçlunun çığlığı... Sönmez ateşlerle kavrulan bir can'ın bütün vahşet ve dehşet duygularını dile getiren hayvani çığlığı.

Devamı gelecek sayıda

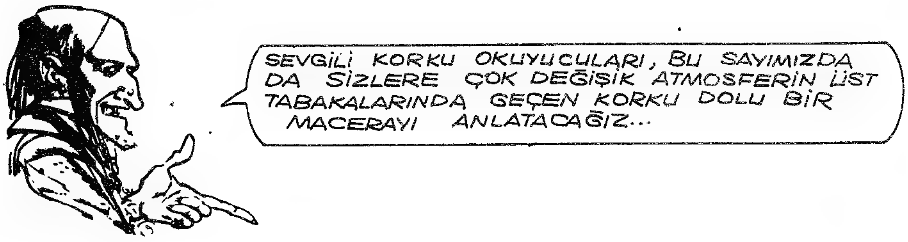
SEVGİLİ KORKU OKUYUCULARI, BU SAYIMIZDA DA SİZLERE ÇOK DEĞİŞİK ATMOSFERİN ÜST TABAKALARINDA GEÇEN KORKU DOLU BİR MACERAYI ANLATACAĞIZ...

BÜYÜLÜ GÖK

GEÇEN SENENİN HA-ZİRANINDA BİNBAŞI BRAND KLİNTON X-19C TİPİ JETİYLE ATMOS-FERDE SÜRAT DENE-MELERİ YAPMIŞ VE SE-SİN SÜRATİNİ ÇOK FAZLA AŞARAK REKOR KIRMIŞTI AMA, BU BAZI SEBEBLERDEN SAKLI KALDI. İŞTE BU SEBEB-LERİ ÖĞRENECEKSİNİZ ŞİMDİ...

X-19C TİPİ JET UÇUŞ SONUNDA YERE ÇA-KILMIŞTI...

TEKNİĞİN HARİKASI OLAN BU UÇAĞIN BÖYLE KONTROLÜNÜ KAYBETMESİ ŞAŞILACAK BİR ŞEYDİ... ATEŞE MUKAVİM ELBİSELERLE MÜCEHHEZ ADAMLAR CEHENNEME DÖNEN UÇAĞIN PİLOTUNU KURTARMAK İÇİN PİSTTE UĞRAŞIYORLARDI...
ONU ÇABUK ÇIKARIN. BU SICAĞA TAHAMMÜL EDEMİYECEĞİM.
HENÜZ SAĞ. FAKAT KURTARILABİLECEK Mİ BİLEMEM. FENA YANMIŞ.!
ELİMİZDEN GELENİ YAPTIK... PEK FAZLA ZAMANI YOK SANIRIM. BİR ŞEYLER SORMAK İSTERSENİZ ACELE EDİN..
BİNBAŞI BRAND, BENİ DUYUYOR MUSUNUZ?.. BEN ALBAY SHAV.. MÜHENDİS DAN YANIMDA... OLANLARI ANLATIN.. HÜKÜMETE BİLGİ VERMEMİZ GEREK.
ALBAY VE UÇAĞIN MÜHENDİSİ CAN ÇEKİŞEN PİLOTUN SARGILAR İÇİNDEKİ BAŞINA EĞİLDİLER. HEYECAN İÇİNDE, KONUŞMASINI BEKLİYORLARDI...
BU SORUNUN CEVABI PROJEMİZ İÇİN GEREKLİ BRAND..UÇAK NASIL ARIZALANDI.? HATIRLAMAĞA ÇALIŞ.! HATIRLAMALISIN.!
DAHA BU SABAH.. BU TECRÜBE UÇUŞUNA ÇIKMAYI SEN İSTEMİŞTİN BRAND.!..
SABAHIN ERKEN SAATLERİ.. HAVA AÇIK, BERRAK.. ŞARTLAR UÇUŞA ÇOK MÜSAİT... SON HAZIRLIKLAR YAPILDI...
SÖYLENİP DURMADAN... UÇAĞINI SALİMEN GERİ GETİRECEĞİM. BEN SENİN MAKİNANA İNANIYORUM SEN DE BANA GÜVEN.!
SANA GÜVENİYORUM BRAND... AMA DİKKAT ET..İLKİNİN NİYE DÜŞTÜĞÜNÜ DAHA ANLIYAMADIK. BİZE REKOR DEĞİL TESTLER LÂZIM.

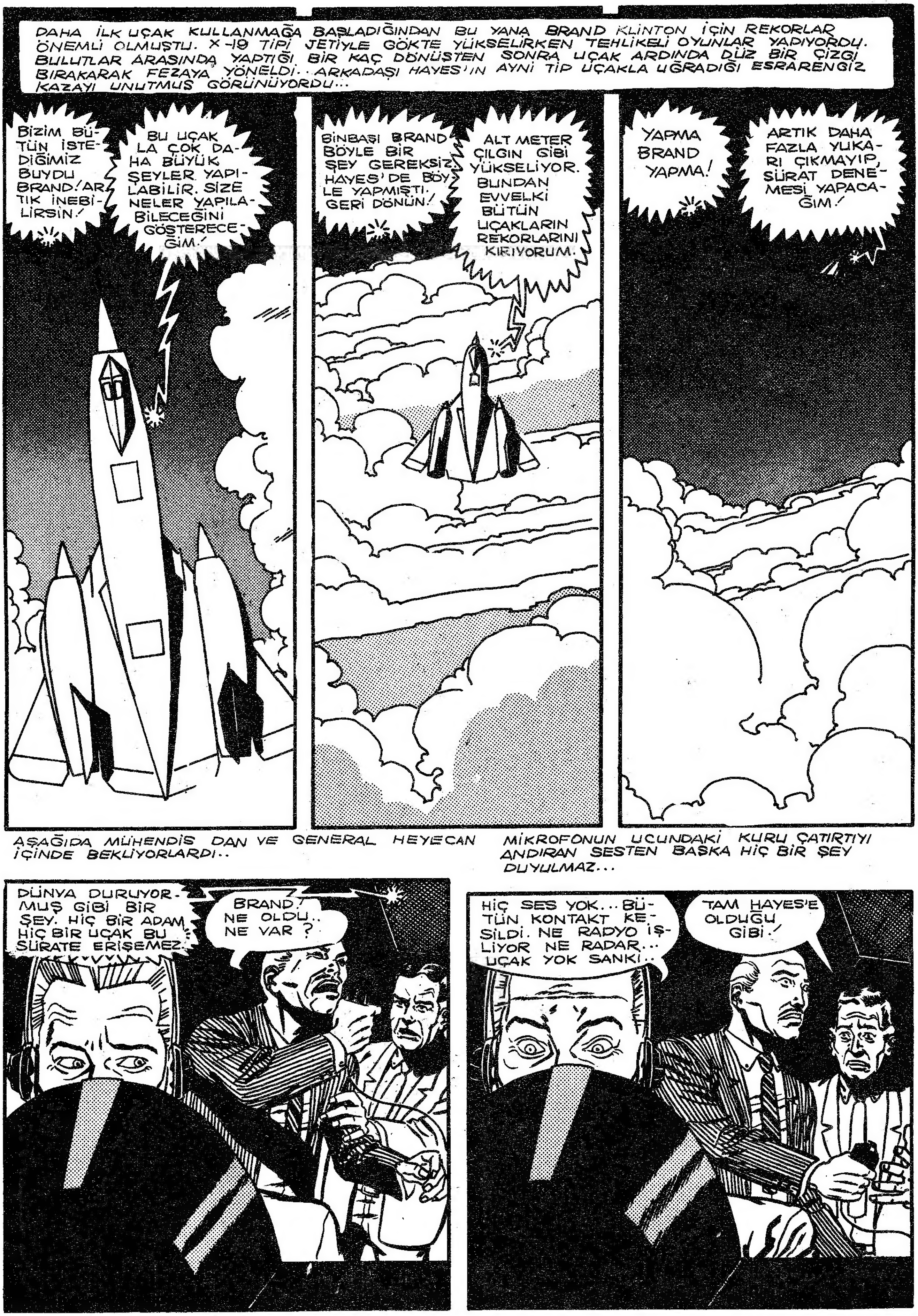

DAHA İLK UÇAK KULLANMAĞA BAŞLADIĞINDAN BU YANA BRAND KLİNTON İÇİN REKORLAR ÖNEMLİ OLMUŞTU. X-19 TİPİ JETİYLE GÖKTE YÜKSELİRKEN TEHLİKELİ OYUNLAR YAPIYORDU. BULUTLAR ARASINDA YAPTIĞI BİR KAÇ DÖNÜŞTEN SONRA UÇAK ARDINDA DÜZ BİR ÇİZGİ BIRAKARAK FEZAYA YÖNELDİ.. ARKADAŞI HAYES'İN AYNI TİP UÇAKLA UĞRADIĞI ESRARENGİZ KAZAYI UNUTMUŞ GÖRÜNÜYORDU...
Bizim bütün istediğimiz buydu Brand! Artık inebilirsin!
BU UÇAKLA ÇOK DAHA BÜYÜK ŞEYLER YAPILABİLİR. SİZE NELER YAPILABİLECEĞİNİ GÖSTERECEĞİM!
BİNBAŞI BRAND BÖYLE BİR ŞEY GEREKSİZ. HAYES'DE BÖYLE YAPMIŞTI. GERİ DÖNÜN!
ALT METER ÇILGIN GİBİ YÜKSELİYOR. BUNDAN EVVELKİ BÜTÜN UÇAKLARIN REKORLARINI KIRIYORUM.
YAPMA BRAND YAPMA!
ARTIK DAHA FAZLA YUKARI ÇIKMAYIP, SÜRAT DENEMESİ YAPACAĞIM!
AŞAĞIDA MÜHENDİS DAN VE GENERAL HEYECAN İÇİNDE BEKLİYORLARDI..
DÜNYA DURUYORMUŞ GİBİ BİR ŞEY. HİÇ BİR ADAM HİÇ BİR UÇAK BU SÜRATE ERİŞEMEZ.
BRAND! NE OLDU.. NE VAR?
MİKROFONUN UCUNDAKİ KURU ÇATIRTIYI ANDIRAN SESTEN BAŞKA HİÇ BİR ŞEY DUYULMAZ...
HİÇ SES YOK... BÜTÜN KONTAKT KESİLDİ. NE RADYO İŞLİYOR NE RADAR... UÇAK YOK SANKİ..
TAM HAYES'E OLDUĞU GİBİ!

YÜZÜ SARGILAR İÇİNDE CAN ÇEKİŞEN ADAM KENDİSİNİ ADETA KEMİREN BU SESLERLE KIMILDANDI..VE KORKU DOLU GÖZLERLE ETRAFINA BAKINDI...
ŞİMDİ HATIRLADIN MI ? YUKARIDA OLANLARI BRAND ?.. HATIRLIYACAKSIN TABİİ..GÖKYÜZÜNDE 7000 FİTTE OLANLARI!..
YANAN DUDAKLARI AĞIR AĞIR HAREKET ETTİ.. ANLAŞILMAZ BİR ŞEYLER MIRILDANDI...
BRAND KİLİNGTON SÜRAT VE YÜKSEKLİK SARHOŞLUĞU İÇİNDEYDİ... ZAMAN DURMUŞ GİBİYDİ.. FEZA MAVİ BİR DUMAN GİBİ HER YANINI KAPLAMIŞTI...
YERYÜZÜNDE KİMSE BÖYLE BİR SÜRATİ YAŞAMAMIŞTIR. BU ZEVK VE ŞEREF İLK BANA NASİP OLUYOR.
ONU O ZAMAN GÖRDÜM...
HEY, BRAND! BRAND KİLİNGTON!
OLAMAZ!.. HAYIR, İMKANSIZ BU!
NİÇİN BU KADAR ŞAŞTIN BRAND ? HEPİMİZ SENİ BEKLİYORDUK.
BU ÇATLAK VE DERİNDEN GELEN SES SOĞUK BİR TER GİBİ BÜTÜN VÜCUDUNU KAPLIYORDU. BU İNANILMAZ GÖRÜNTÜYÜ SİLMEK İÇİN BRAND BİR KAÇ DEFA GÖZLERİNİ AÇIP KAPADI.. AMA NAFİLE.. BAĞIRMAK İSTEDİ... KORKUDAN KURUYAN BOĞAZINDAN SADECE BİR İNİLTİ YÜKSELEBİLİRDİ...
BİZİ TANIMADIN MI BRAND! KORE'DE, VİETNAM'DA BERABER SAVAŞTIĞIN UÇUŞ ARKADAŞLARIN JON, CLARK MORRIS, VAYT VE DİĞERLERİ. SENİ BEKLİYORDUK.
Devamı gelecek sayıda

DAHA FAZLA SAYFA
DAHA BOL RESİM
VE
DAHA ZENGİN BİR DERGİ

ZOMBİLER
Brezilya ormanlarında vahşi yerlilerin ayinlerinde büyücüler tarafından ZOMBİ haline sokulan ölülerin dehşet verici hikâyesi.

KARANLIĞIN İÇİNDEN
Bir metro makasçısının tüyler ürpertici hikâyesi....

AYLIK

salıncak

MODERN ERKEĞİN DERGİSİ

KORKU Pazartesi günleri çıkar, haftalık heyecan dergisi. Sahibi ve Sorumlu Yönetmeni: S U A T Y A L A Z. Yönetim Yeri: Cağaloğlu Yokuşu Saadet Han, Kat: 5, İstanbul. Telefon: 27 30 07. Dizildiği ve düzenlendiği yer: Resimli Roman Ajansı. Basıldığı Yer: Duran Ofset Basımevi. İlân: Özel anlaşmaya bağlıdır....

Düzenleme : Akşamsefası